

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-292/16 Postopek, ki ga je sprožila družba A Oy

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus)

„Predhodno odločanje – Svoboda ustanavljanja – Neposredno obdavčenje – Davek od dohodkov pravnih oseb – Direktiva 90/434/EGS – Člen 10(2) – Prenos sredstev – Stalna poslovna enota nerezidentka, ki je v okviru prenosa sredstev prenesena na družbo prejemnico, ki je prav tako nerezidentka – Pravica države članice prenosne družbe, da obdavči dobičke ali kapitalske dobičke te enote, ki so posledica prenosa sredstev – Nacionalna zakonodaja, ki določa takojšnjo obdavčitev dobičkov ali kapitalskih dobičkov v letu prenosa – Naložitev plačila dolgovanega davka kot davčni prihodek v davčnem letu, v katerem je bil izveden prenos sredstev“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. novembra 2017

Prosto gibanje oseb — Svoboda ustanavljanja — Omejitve — Davčna zakonodaja — Skupni sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic — Direktiva 90/434 — Prenos sredstev — Prenos stalne poslovne enote nerezidentke na družbo prejemnico, ki je prav tako nerezidentka — Obdavčitev dobičkov in kapitalskih dobičkov stalne poslovne enote — Nacionalna zakonodaja, ki od leta, ko je bil izveden prenos, določa takojšnjo obdavčitev dobičkov in kapitalskih dobičkov — Dopustnost — Izterjava dolgovanega davka v davčnem letu prenosa brez možnosti odložitve — Nedopustnost — Utemeljitev — Neobstoj

(člen 49 PDEU; Direktiva Sveta 90/434, člen 10(2))

Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki v primeru, da družba rezidentka v okviru prenosa sredstev prenese stalno poslovno enoto nerezidentko na družbo, ki je prav tako nerezidentka, prvič, določa takojšnjo obdavčitev kapitalskih dobičkov, ki so posledica te operacije, in drugič, ne dovoljuje odloga plačila dolgovanega davka, medtem ko so v primerljivem nacionalnem položaju ti dobički obdavčeni šele ob prodaji prenesenih sredstev, ker s to zakonodajo ni dovoljeno poznejše plačilo tega davka.

Te presoje ne omaje dejstvo, da ta zakonodaja v skladu s členom 10(2) Direktive o združitvah omogoča, da se odbije davek, ki bi bil, če ne bi bilo določb te direktive, zaračunan za te kapitalske dobičke v državi članici, v kateri je stalna poslovna enota nerezidentka, ker nesorazmernost navedene zakonodaje ni odvisna od zneska dolgovanega davka, ampak je posledica tega, da v njej ni določena možnost za davčnega zavezanca, da odloži trenutek plačila dolgovanega davka (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 2017, Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements, C-646/15, EU:C:2017:682, točka 60).

Glede utemeljitve, da je treba ohraniti učinkovito pobiranje davkov, na katero se sklicujeta nemška in švedska vlada, je treba navesti, da je Sodišče sicer res že priznalo, da ta nujnost lahko pomeni nujni razlog v splošnem interesu, s katerim je mogoče upravičiti omejitev izvrševanja svoboščin prostega pretoka, zagotovljenih s Pogodbo DEU (glej v tem smislu sodbo z dne 19. junija 2014, Strojirny

Prostějov in ACO Industries Tábor, C-53/13 in C-80/13, EU:C:2014:2011, točka 46 in navedena sodna praksa), vendar zakonodaja iz postopka v glavni stvari ni primerna za njeno uresničitev, tako da z navedenim ciljem v primeru, na kakršnega se nanaša postopek v glavni stvari, ni mogoče upravičiti morebitne ovire za izvrševanje svobode ustanavljanja. Kot je navedla Komisija, namreč to, da bi država članica dovolila prenosni družbi rezidentki, da se odloči za poznejše plačilo davka, ne bi posegalo niti v možnost te države članice, da od te družbe zahteva podatke, ki so potrebni za izterjavo dolgovanega davka, niti v možnost, da bi ta davek učinkovito izterjala (glej po analogiji sodbo z dne 19. junija 2014, Strojírny Prostějov in ACO Industries Tábor, C-53/13 in C-80/13, EU:C:2014:2011, točke od 49 do 53).

(Glej točke od 38 do 40 in izrek.)